

ніята на прѣминѣлытъ дни. Всякъ единъ нѣмаше вече наявѣ — освѣтъ едно желаніе — сирѣчь да ся наслаждава на мирѣтъ, който толкозь напраздно ся разбърка и който отъ толкозь врѣме желаяхъ. „

Вънѣ отъ малко нѣкои даждія що ся унищожихъ нищо друго не ся измѣни отъ управленіето. освѣтъ управительтъ. Защото, очертанъ като недостоинъ и почти обвиненъ въ прѣдательство, дукъ Арскый можаше да каже че на леко минъ като устѣли подкралството на съперника си, графа Онната, който при това оправда довѣренностьтъ на Донъ Жуана съсъ способното си управление.

Въ това малодневно вѣстаніе до стотинъ палаты ся изгорихъ, и десетъ хыляды жертвы паднахъ отъ сѣкырѣ, отъ пожъ или отъ пушкѣ. Стотина миліоны грошовцы си отидохъ отъ *кыснитъ* на Неаполитанцѣтъ и Аннеза и Лужара гы обѣсихъ. Но графъ Оннато царуваше, Геновини прѣдсѣдательствувахе и мышеловецѣтъ живѣше отъ богатытъ си доходы.

Таквазъ бы цѣната на вѣстаніето, на юначеството на погрѣшкытъ, на лудостѣтъ и на смъртѣтъ Мазаніеловъ, — Слушайте вы които подкладате вѣстаніята!

Шатильонъ, загынъ като мжъ доблественъ, както вситѣ злоглавы отъ родѣтъ му, быде убитъ съ орѣжіето въ рѣцѣ като ся боряше въ тъмницѣтъ си самъ срѣщу двѣстѣ Испанцы.

А и самъ дукътъ Гюизи поиска да умрѣ юнашкы, и продължи бойтъ съ малцина що му бѣхъ останѣли юнацы. Но обыколенъ отъ непріятели и като гледаше суетно всяко противеніе, улюляванъ върху раненытъ си конь, подаде сабѣжтъ си на двама чиновницы испанцы, по тѣ, уплашени отъ юначеството му, нерачихъ да ѣхъ зематъ. Той бы пратенъ плѣнникъ въ Римъ, но искупенъ послѣ отъ братовчеда си, великаго Кондея, подмѣси ся въ боеветѣ на Сфендонъ. Послѣ пакъ ся появи въ Неаполь на 1654 но пакъ бесполезно и